ЧЫРВОНКА
Чырвоная змена

20 КРАСАВІКА 2017 г.
ЧАЦВЕР
№8 (15815)

Выдаецца з 21 красавіка 1921 года

Імёны

Кірыл КРАСНЕЎСКІ:

«Калі выступаеш за краіну, гэта ідзе ад сэрца»

Валейбаліста нацыянальнай зборнай Кірыла Краснеўскага можна назваць самым вядомым беларускім «вандроўнікам» у гэтым відзе спорту. Да сваіх 29 гадоў ён паспеў пагуляць у васьмі краінах свету і выступіць за зборную роднай Беларусі на розных міжнародных турнірах. Дзе працягне сваю кар'еру далей, Кірыл яшчэ не вырашыў, ну а падчас аднаго са сваіх рэдкіх візітаў на радзіму ён расказаў у інтэрв'ю пра тое, ці лёгка спартсмену штогод мяняць месца жыхарства, прыгадаў, як прыйшоў у валейбол, і падзяліўся некалькімі гісторыямі з легіянерскага жыцця.

— Кірыл, ты з'ехаў гуляць за мяжу даволі рана...

— Так, мне было 18. Тады вельмі хацелася паспрабаваць сябе ў замежным валейболе. Мне прапанаваў кантракт адзін з клубаў Балгарыі, было страшна, але вырашыў ехаць. Напэўна, гэты першы вопыт і стаў для мяне самым складаным годам у кар'еры. У першую чаргу таму, што не ведаў мовы, але хутка яе вывучыў і зараз, дарэчы, выдатна памятаю балгарскую.

А пасля ў маёй кар'еры з'явіліся Грэцыя, Турцыя, Казахстан, Эстонія, Аўстрыя. У сёлетнім сезоне аказаўся ў Катары, а потым у Ізраілі. Пасля ад'езду ў 18 толькі год гуляў дома і не шкадую, на новым месцы мне падабаецца неяк больш — новыя людзі, новыя эмоцыі, новыя ўражанні. Ад кожнага трэнера я браў нешта карыснае для сябе, мне здаецца, менавіта так і фарміруецца вопыт у спартсмена.

(Заканчэнне на 8-й стар. «ЧЗ».)

За кулісамі ЦТ

САКРЭТЫ З ПЕРШЫХ ВУСНАЎ

У чыіх руках знаходзяцца лёсы абітурыентаў?

«Вашы машыны ацанілі маё дзіця няправільна!», «Чаму такі нізкі вынік? Напэўна, адбыўся нейкі тэхнічны збой?», «Заданні на цэнтралізаваным тэсціраванні выходзяць за рамкі школьнай праграмы! Яны некарэктныя. Ім бракуе творчасці!» Якія толькі абвінавачанні ні гучалі ў адрас Рэспубліканскага інстытута кантролю ведаў за гады правядзення ў нашай краіне ЦТ. Натуральна, што самы гарачы час для ўсіх супрацоўнікаў інстытута — чэрвень — пачатак ліпеня, калі з'яўляюцца першыя вынікі ЦТ. У сеціве тут жа распачынаюцца спробы іх аналізаваць, прычым кожны трактуе на свой капыл. У інстытут тэлефануюць абураныя бацькі, не згодныя з баламі, што атрымала дзіця. Асабліва калі рэпетытар даваў сям'і самыя аптымістычныя прагнозы...

Каб зрабіць увесь працэс падрыхтоўкі і правядзення ЦТ (ад стварэння тэстаў да апрацоўкі вынікаў удзельнікаў экзамену) максімальна празрыстым, Рэспубліканскі інстытут кантролю ведаў (РІКВ) рэгулярна арганізуе семінары для педагогаў на сваёй базе. Прайшло ўжо каля двух дзясяткаў такіх сустрэч. Нядаўна яго гасцямі сталі спецыялісты аддзелаў адукацыі, спорту і турызму Смаргонскага і Валожынскага райвыканкамаў і кіраўнікі ўстаноў агульнай сярэдняй адукацыі з гэтых раёнаў.

ТЭСТАЛОГІЯ — СУР'ЁЗНАЯ НАВУКА

— Хачу адразу расставіць кропкі над «і»: усе размовы аб тым, што змест нашых тэстаў выходзіць за рамкі школьнай праграмы, не адпавядаюць рэчаіснасці. Яшчэ ніхто не змог гэта даказаць... Проста ў тым выпадку, калі спроба паступлення маладога чалавека аказваецца няўдалай, вельмі зручна абвінаваціць тэсты ў празмернай складанасці ці некарэктнасці. Мяркую, што асобным рэпетытарам, школьным настаўнікам і нават некаторым бацькам выгадна падтрымліваць гэтыя міфы: рэпетытары і настаўнікі, чыя прафесійная годнасць пацярпела, апраўдваюць такім чынам сябе, а бацькі — нізкую канкурэнтаздольнасць сваіх дзяцей, — падкрэслівае **дырэктар РІКВ Мікалай ФЯСЬКОЎ**. — У нас многія лічаць, што яны ведаюць, як можна зрабіць працэдуру тэсціравання больш дасканалай, некаторыя патрабуюць унясення кардынальных змяненняў або ў тэхналогію, або ў арганізацыю цэнтралізаванага тэсціравання, або ў змест тэстаў. Але часцей за ўсё іх прапановы вельмі далёкія ад разумення гэтага пытання, бо тэсталогія — сур'ёзная навука.

Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА.

Прайсці рэпетыцыйнае тэсціраванне, як камп'ютарнае, так і бланачнае, у Рэспубліканскім інстытуце кантролю ведаў можна будзе да канца мая. Інструкцыі абітурыентам дае інжынер-праграміст Андрэй ГАЙДУК.

Паміж праграмай уступных іспытаў і тэстам знаходзіцца спецыфікацыя, якая фарміруе, так бы мовіць, касцяк будучага тэста. У спецыфікацыі, якая распрацоўваецца для кожнай дысцыпліны, падрабязна прапісана ўся структура будучага тэста: колькасць заданняў у частках А і В, колькі прадугледжана заданняў на кожны раздзел вучэбнай праграмы, пералічаны ўсе вучэбныя элементы, што будуць кантраляваць. Спецыфікацыю ў свабодным доступе можна знайсці на сайце РІКВ.

(Заканчэнне на 2-й стар. «ЧЗ».)

Размеркаванне

А НА РАБОЦЕ — ДЗІЦЯЧЫ САДОК,

або Навошта педагогу навыкі артыста?

Пакідаючы сцены дзіцячага садка ва ўзросце шасці гадоў, Яўгенія Барабаншчыкава наўрад ці магла ўявіць, што вернецца сюды... у 21. Дзяўчына вучылася на настаўніка фізічнай культуры ў Беларускім дзяржаўным педагагічным універсітэце імя М. Танка, па размеркаванні адправілася ў родныя Смалявічы. Патрэбная вакансія знайшлася ў яслях-садзе №3. Ужо больш як паўгода суразмоўніца працуе тут кіраўніком фізічнага выхавання. Пра асаблівасці працы з самымі маленькімі дзецьмі яна расказала нашым карэспандэнтам.

Фота Надзеі БУЖАН.

— Шчыра кажучы, амаль не памятаю, якой сама была ў дзіцячым садку, — смяецца Яўгенія. — Цікавасць да фізкультуры і спорту ў мяне з'явілася ўжо ў школе, нават хадзіла на дадатковыя заняткі. Займалася пераважна лёгкай атлетыкай, таксама ўдзельнічала ў спаборніцтвах. БДПУ выбрала таму, што там на спецыяльнасці «менеджмент у спорце і турызме» вучыўся мой старэйшы брат. Яму ўсё падабалася, таму я пайшла па яго слядах — на «фізкультурна-аздараўленчую і турысцка-рэкрэацыйную дзейнасць».

Дзяўчына сцвярджае, што вучыцца было цікава, хоць на першым курсе, як і кожны студэнт, яна сутыкалася з цяжкасцямі. Асабліва па профільных дысцыплінах, такіх як «лячэбная фізкультура». Але ўсё з лішкам кампенсавалася на практычных занятках. Будучыя настаўнікі вывучалі, у тым ліку і на практыцы, усе самыя папулярныя гульнявыя віды спорту і адзінаборствы. Акрамя таго, можна было выбраць для вывучэння іншыя кірункі, такія як лёгкая атлетыка, фітнес, аэробіка. Асобна вылучаліся спецыяльныя прадметы па педагогіцы, дзе студэнтаў вучылі тонкасцям працы з падрастаючым пакаленнем. Па словах дзяўчыны, на настаўнікаў фізкультуры ў БДПУ вучацца пераважна хлопцы...

(Заканчэнне на 4-й стар. «ЧЗ».)